

M. Majar.

Slov. Bčela II. 1. 1854. 105. 106.

326/59.2 Pernahti.

Pernahti se svetkujejo pri koroških Slovencih zvečer 5. januarja, namreč pred praznikom svetih treh kraljev takole: Dčč. (fantji) se zmrakoma sbers na vesi s krajimi avorci i s zvončiči ovčjimi i kozjimi. Kadar se stemni, letajo v truni po selu zvončičje, leto pa spet obstojó i to do tvrde noči, zadušič obletijo se čelo selo v okrog. - To zvončičje, govore, je dobro, da se živini v planini neha škoda ne priméti, posebno da med včd ali volk živine ne raztrga. Ta navada je v rilskej dolini in v Labricah.

O pernahtih hodi tudi perhta ali perhtra baba okolo, kakor ljudje pripovedujejo. Perhta je grda, huda i strašna baba, vsa kosmata; v jednej roki ima burkle, da dregne, v drugi sekivo kesavnico, da jo vradí človeku v hrbet, na hrbtu nosi xerlin, to je koš. Hodi o pustih, kadar so šeme, naj bolj pa o pernahtih, straši otročiče, kakor naslednje stice neke pesmi povejo:

Perhtra baba hodi zdaj,

Kjer otrok se najde kaj,

Imene vampir z vilami

Tih, k' so zlo nariteni.

Nekdaj odpre durí i uspe v jirpo sadja, oreh, jablk i takih stvari, da po člejš jirpi leto. Otroci se za tim kobrajo, to j, to sadje hitoma pobirajo, samo kar pod mizo leti ne sméjo, ináč e po letu ove rade na paši zgubé.

7